

22 серпня 2018 р. Б.

OUT-2018-289

Всевітлішим отцям парохам, адміністраторам, настоятелям, священнослужителям
та мирянам єпархії св. Миколая

**Декларація візії (прагнень)
Української католицької єпархії святого Миколая:
шляхи її впровадження
2018-2050 р.Б.**

Декларація візії (прагнень) Української католицької єпархії святого Миколая – це інструмент нашої єпархіальної спільноти, за допомогою якого ми прагнемо реалізувати в сучасному світі заклик Воскреслого Христа: «Тож ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам. І ось Я з вами по всі дні аж до кінця віку!» (Мт. 28,19–20). У цьому наказі ми бачимо, чого саме Ісус очікує від апостолів та їхніх послідовників, тобто від нас. Але, незважаючи на складність завдання, воно є можливим завдяки силі Святого Духа і нашій відкритості на Божу волю.

Щиро бажаємо, щоб ця візія, що є суголосною з програмою «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», надихнула членів нашої Церкви та послужила стратегічною «дорожньою картою» для реалізації Христового заклику в коротко- та довготерміновій перспективі на єпархіальному та парафіяльному рівнях існування церковної спільноти.

Рік 2018

Головні шляхи реалізації візії:

- Рік 2018 – час посиленої молитви, як особистої, так і спільної;
- Проведення зустрічей вірних (соборчики) у всіх парафіях єпархії;
- Створення на кожній парафії Пасторальної та Економічної рад;
- Творення єпархіальних структур.

1. Як вірні своєї церкви, ми працюємо на двох рівнях – вертикальному і горизонтальному. Вертикальний рівень передбачає глибший розвиток наших стосунків з Богом. Це означає, що більше часу присвячуємо молитві, як особистій, так і спільній на парафії, починаємо “боротись” за те, щоб “відвоювати” унікальний час свого життя для молитви. Ми завжди маємо час, ми живемо у ньому, ми використовуємо його для чогось. Проте скільки часу присвячуємо саме молитві? Доба має 24 години, сім днів має тиждень,

що разом становить 168 годин. Ми перебуваємо в церкві в неділю півтори години, щодня молимося по 5 хвилин зранку і ввечері, що додає ще близько години. Якщо ми все це виконуємо, то вся наша молитва разом становитиме не більше 3 годин спілкування з Богом на тиждень. Це – близько 2% від усього часу, отриманого, як добре знаємо, від Господа, і лише ці 2% ми віддаємо Йому. Однак 98% свого життя вкладаємо в різні побутові справи, які врешті-решт всі колись залишимо. Тому починаймо присвячувати більше часу молитві, щоб розпізнати Божу волю щодо нас особисто, парафії і єпархії. Господь любить кожного з нас, і Його воля – це те найкраще, що Він зі своєї любові приготував для кожного з нас. Зустрічаймося в молитві з Господом, бо в Нього є відповіді на всі запитання, у Бога немає безнадійних ситуацій. Господь знає, як буде найкраще, що є найважливіше, найкорисніше для мене і парафії.

2. Горизонтальний рівень передбачає творення на наших парафіях атмосфери ще більшої взаємної довіри і поваги. Як би ми не прагнули, ми ніколи не зможемо усі однаково думати і діяти. В історії людства та Церкви такі спроби уніфікації завжди мали негативні наслідки. Звичайно, важливо розділяти ті самі цілі, однак усі ми можемо на них по-іншому дивитись і в різний спосіб іти до них. Ось чому ми повинні вчитись поважати один одного, незважаючи на інші погляди чи переконання, поважати тих, з ким, можливо, і не погоджуємося, кого деколи навіть не розуміємо. Беручи до уваги відмінності у поглядах та переконаннях, все одно довіряймо цій особі. Лише тоді, коли ми будемо довіряти і поважати одні одних, не будемо боятись, що нас критикуватимуть за висловлення власної думки чи переконання. Саме тоді в наших парафіях і єпархіальних структурах насправді запанує взаємна довіра і повага, а це водночас буде міцною основою для реалізації тих чи інших проектів. Однак, щоб це стало реальністю, потрібно мати сильне особисте бажання, бути відкритим та інвестувати зусилля.

3. Кожна парафія впродовж 2018 року повинна організувати зустріч-соборчик з усіма парафіянами. При потребі, його можна провести в кілька етапів, тобто кілька разів зустрітись усім парафіянам протягом року. Мета цих парафіяльних зустрічей – вибрати членів Пасторальної ради і створити Економічну раду. Люди – головний капітал і цінність наших парафій, а особливо люди зі знанням. Саме вони наповнюють змістом візію, стратегію, тактику, поруч зі структурами та коштами. Тому важливо:

- а) мати осіб або команду, які здатні виконати заплановане. Але перед тим, необхідно дослідити, чи на парафії є достатньо осіб, здатних втілювати заплановане в життя. На етапі планування нам потрібно чітко прописати шляхи досягнення цілей, призначити відповідальну особу і визначити коло її обов'язків;
- б) створити відповідну структуру, а саме – Пасторальну і Економічну ради, які мають наглядати за виконанням запланованого;
- в) сформуванню бюджету парафіяльної діяльності з наявних коштів. Коли вірні чітко побачать, що існує зрозуміла візія парафії та стратегія виконання, то Господь через вибраних осіб пошле відповідні кошти.

4. Проводячи зустрічі цілої парафії і парафіяльних рад, дуже важливо поглянути на те, що вже доброго робиться в парафії та що краще можна розвивати. Важливо також побачити слабкі сторони, які існують в нашій парафії. Необхідно запитати себе:

- для чого існує наша парафія, якою ми бачимо нашу парафію, яка наша візія щодо її майбутнього?
- що було б, коли б нашої парафії не існувало?
- що найважливіше ми маємо зробити на нашій парафії, тобто, яку саме стратегію ми маємо обирати?
- які конкретні та тактичні кроки нам потрібно зробити?
- крім того, кожний парафіянин повинен себе запитати: яка моя особиста місія/завдання в парафії?
- чи міг би я зробити щось більшого на парафії для парафіян та Господа?

Кожна парафія мала б знайти інші, власні запитання, які хотіла б собі поставити. Солідні і добрі запитання щодо буття парафії змусять нас шукати солідні і добрі відповіді на них. Дуже важливо дати змогу висловитись на цих зустрічах усім парафіянам, почути кожного, від наймолодшого до найстаршого, відтак, усім разом прийняти спільні (соборні) рішення. Важливо, щоб увесь цей процес провадив священник, однак мають бути зібрані думки всіх парафіян та прийняті спільні рішення.

5. Священик має бути такою особистістю, яка веде за собою парафіян, запалених цією візією, та Пасторальну раду, яка виробляє стратегію для практичного втілення задуманого в житті парафії. Потрібно часто ставити питання: чи ми дійсно хочемо все це втілювати в життя? Ніхто інший не може виконати завдання замість нас, це спільна праця пароха та парафіян. Цей процес є тривалим, його потрібно добре спланувати, щоб досягти поставлених цілей. Надважливо мати усім спільне бажання щодо цілі, спільне розпізнання, що та як робити. Як ціла парафіяльна спільнота, так і кожен її член, має добре знати, що саме хочемо досягнути у парафії. Необхідно прагнути, щоб кожний парафіянин дуже чітко знав: хто ми є як церковна громада; мета існування нашої парафії; візія майбутнього нашої парафії; що хочемо досягти.

6. Маємо бути свідомими того, що з часом парафію, як спільноту, можуть залишати окремі члени через міграційні процеси, пов'язані з працею та іншими обставинами. Особливо складно стає, коли відходить особа, на яку покладено відповідальність за певні проекти. Тому при формуванні проектів потрібно мати осіб, які додатково залучені у цей процес і які могли б замінити тих, що відійдуть.

7. Під час зустрічей парафіяльної громади чи Пасторальної, Економічної рад, призначати відповідальних за виконання спільних рішень, визначаючи питання щодо фінансової підтримки рішення. Особи, на яких покладено виконання рішення, подають кожні три місяці звіт Пасторальній раді. Один раз у році ці особи презентують звіт щодо виконання рішень та втілення їх у життя перед усією парафіяльною спільнотою.

8. Кожна церковна громада має випрацювати власну візію парафії, яка містить особисту стратегію та плани. Усе служіння та проекти парафії мають впливати з цієї візії: ми маємо ту чи іншу стратегію, ухвалюємо ті чи інші рішення тому, що існує узгоджена візія парафії. Тому важливо не починати праці на тим, що не узгоджується з візією парафії. Всі наші парафіяльні рішення мають відповідати цій візії. Єпархіальна курія і майбутній єпархіальний Собор має погодити візію кожної парафії з візією усієї єпархії. Подібно –

візія єпархії з візіями усіх парафій. Дуже важливим є зв'язок між плануванням на парафії та з плануванням в єпархії. З огляду на це, повинна бути тісна співпраця Пасторального відділу Курії з Пасторальною радою парафії.

9. У плануванні важливо пам'ятати про довготермінові справи і виділяти на них час, оскільки термінові справи самі вимагають часу. З огляду на це, маємо бути свідомими, що між короткостроковими та довгостроковими рішеннями повинен бути баланс – робити тепер те, що необхідно, і водночас шукати ресурси та можливості щодо майбутніх справ.

10. Коли є візія та цілі щодо парафії, тоді можемо ставити собі питання: що і як маємо робити, щоб цього досягнути. Важливо дуже чітко знати, де ми є як парафія, куди хочемо дійти і що саме необхідно здійснити, щоб наблизитись до цілі, яку ми собі визначили. Схематично можемо це зобразити як шлях від точки А (те, що тепер маємо в парафії) і до точки Б (те, що ми хочемо досягнути). Потрібно бути певним напрямку руху щодо того, що ми робимо і куди прямуємо. Чи прямуємо далі правильним напрямком, чи йдемо в тому ритмі, який передбачали, чи ми будемо в майбутньому, там де ми планували. Завжди є багато напрямків, які потрібно змінювати. Однак важливо знати, що саме ми хочемо змінити та куди ми хочемо дійти, де наша ціль. Саме тому потрібно вміти визначати пріоритетність – те, що ми хочемо робити та в якому порядку все це виконувати. Необхідно ставити питання: чи ми реально це зможемо зробити, чи достатньо є для цього ресурсів.

11. Дуже важливою є постійна комунікація на парафії щодо того, що відбувається, що змінюється, на що потрібно звернути увагу. Необхідно шукати різні нагоди до спілкування, створювати різні способи комунікації у парафії. Інформації ніколи не буває забагато, тому потрібно інформувати та повідомляти парафіян про те, що діється у парафії. Важливо давати знати парафіянам інформацію про прогрес парафіяльних ініціатив, про досягнення, а також що не вдалося здійснити. Інформація про зміни – чи то позитивні, чи то негативні – є конче потрібною, маємо завжди інформувати різними каналами про все те, що робимо. На жаль, потрібно визнати, що у наших парафіях часто є брак спілкування та інформування. На цю проблему необхідно звернути увагу отцям-парохам/адміністраторам. Комунікація із парафіянами та зацікавленими щодо поступу є надзвичайно важливою, тому необхідно інформувати мирян про втілення тих чи інших рішень. За таких умов усі парафіяни будуть розуміти напрямок праці та поступ у ній. Інші особи, у цьому випадку, також будуть готові приєднатись до парафіяльної спільноти, бо чітко зможуть бачити і знати, над чим ми зараз працюємо і яка наша ціль. Ця річ є також важливою для жертводавців, які бачать нашу компетенцію в тому, що робимо і куди прямуємо. Жертводавці спостерігають та оцінюють нашу здатність до спільної праці, нашу візію, ціль та стратегію. Позитивні результати нашої праці притягують таких осіб, які переконливо приваблюють інших.

12. Дуже важливо також знати, що не потрібно на парафії робити. Ці принципи можна описати та вкласти як частину візії парафії. Необхідно бути реалістичним в оцінюванні ситуації та поступу, не можна мати лише мрії, треба бачити реальні досягнення цілей. Саме тому маємо ставити реальні цілі, яких можемо дійсно досягнути. Не можна ставити нереальні цілі, недосягнення яких лише знеохотить людей. Краще ставити малі цілі, їх

осягати, це заохочує вірних, які набувають певності в собі та стають здатними прямувати до нового.

Важливо знати і бачити ціль, на якій повинні зосередитись та якої хочемо досягнути, наприклад, у майбутньому (до 2025 року). У візії парафії потрібно ретельно окреслити, що саме хочемо досягти. Відтак, в цілі важливо виокремити 5-10 сфер (для прикладу: молитва, харитативна праця, залучення нових парафіян, фінансова ситуація, побудова чи ремонт чогось і так далі). Маємо також окреслити елементи та що конкретно маємо зробити у кожній з цих сфер. Необхідно визначити у відсотках пріоритети того, що необхідно зробити, щоб кінцево усе збігалось із 100% запланованого. Тоді буде зрозуміло скільки відсотків грошей, часу і зусиль має мати та чи інша ділянка в нашій праці.

Необхідно обговорювати рішення, поставлені завдання та шляхи виконання. Дискусія допомагає правильно оцінювати планування у парафії та робити вимір здійснених кроків.

13. Найскладнішим є втілення рішень. Набагато легше планувати, аніж виконувати заплановане. Святі отці-пустельники казали, що планувати – це як кидати камінці з дзвіниці, а втілювати в життя – це як носити важкі каміння на дзвіницю. Важливо мати певні критерії, які дають розуміння змін та руху. Необхідні зрозумілі та окреслені фактори успіху та критерії, які будуть визначати наш успіх або невдачу наших рішень. Потрібно вміти спрогнозувати зростання та траєкторію нашого руху, аналізувати позивні та негативні зміни на нашому шляху. Потрібно дивитись, де ми були попередньо і де ми є нині. Потрібно також мати чіткі терміни виконання та моніторити цей процес. Вироблені нами критерії будуть показувати актуальний стан та дадуть змогу бачити, чи на парафії є прогрес, чи відбувається регрес. Це допоможе реально оцінювати увесь процес. З огляду на це, необхідно мати у парафії Пасторальну раду, яка є групою осіб, командою, що допомагає пароху/адміністратору в пасторальних питаннях або координує працю від його імені. Саме Пасторальна рада є тим допоміжним органом, який оцінює виконання запланованої праці.

14. Кожна справа вимагає фахового експерта (Пасторальна рада на чолі зі священником), того, хто приймає рішення (уся парафія або Пасторальна рада) і виконавця (та чи інша особа або група осіб). Така методологія праці дозволяє працювати командно, як одне ціле.

Потрібно мати сталий контроль за виконанням рішень, необхідно постійно перевіряти втілення задуманого та контролювати те, чого хочемо досягнути через певні відліки часу. У цьому нагляді ключовою є роль пароху\адміністратора, який завжди остаточно приймає рішення та бере відповідальність за нього.

15. Пасторальна рада оцінює здобутки в тих чи інших ділянках, згідно зі встановленими попередньо планами. Члени Пасторальної ради мають на своїх зустрічах вивчити інформацію, обговорити і оцінити виконану працю щодо попередньо прийнятого рішення. Члени ради мають оцінити хід справи по кожній сфері та дати її оцінку. Такий аналіз процесу необхідно здійснювати кожні 3 місяці поточного року. Таким чином,

зустрічі Пасторальної ради відбуваються кожні 3 місяці, при потребі щомісяця. Кожні 6 місяців Пасторальна рада аналізує виконання етапів стратегії, дотримання термінів.

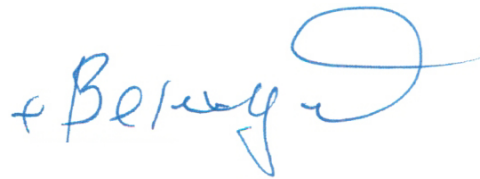
Важливо встановити можливість постійного обміну інформацією про те, що діється, між членами Пасторальної ради. Корисно було б протягом 2018 року мати щомісяця зустрічі Пасторальної ради, а парафіян всієї парафії – раз у три місяці. У наступні роки Пасторальна рада може збиратись раз у 2-3 місяці, а збори всієї парафії 1-3 рази в році.

16. Священик, в окремих випадках, самостійно приймає рішення. Однак важливо, щоб він інформував парафіян про це рішення та вказував на причини та що зроблено. Парох може поручити виконання завдання та відповідальність за це на певну особу.

17. Формування ефективних єпархіальних структур є одним із пріоритетних завдань єпархіального єпископа, оскільки ці структури покликані допомагати йому в керівництві єпархією (пор. 235-278 ККСЦ). Ці органи повинні мати прямий контакт із парафіяльними спільнотами. Саме тому моніторинг життя парафії, окрім пароха\адміністратора та парафіян, мають здійснювати також куріальні структури, а саме Пасторальний відділ Курії, який складається із різних комісій та підрозділів. Його завдання – допомогти спільноті побачити ситуацію в парафії, візію розвитку, стратегії та загальний стан. Важливо, щоб хтось поглянув зі “сторони” на втілення проектів, допоміг зрозуміти актуальний стан.

18. Необхідно також провести в цьому році спільні зустрічі священиків у деканатах, під час яких запитати самих себе, яка моя місія як священика саме на цій парафії, яка моя візія бачення парафії, на якій Господь мене поставив, яка в мене візія єпархії, для чого мене покликав Господь тут на землі, за що саме Господь спитає мене у вічності.

Благословення Господнє на Вас!

ВЕНЕДИКТ

єпископ єпархії св. Миколая УГКЦ

о. Сергій Ковальчук
канцлер